

РЕШЕНИЕ

№ 3249

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2061** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] чрез адв. Л. със служебен адрес: [населено място], [улица], ап. 10 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0938-002211/17.12.2019 г., издадена от И. И. – началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-П., с която по отношение на [фирма] на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети Свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК], както и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон. Сочи се, че неточно и невярно е посочено, че водачът на МПС не разполага с валидно свидетелство за управление на МПС, като така формулираното основание, не е сред изброените в нормата на чл.171 т.2а б“а“ от ЗДвП. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът – началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-П. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не

изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 17.12.2019 г., около 01.10 часа, в [населено място], ж.к „С.“, на кръстовище, образувано от [улица] и път към [жилищен адрес] с посока на движение към хотел „С.“, Н. В. Л. управлявал лек автомобил „Ауди А 6“ с рег. [рег.номер на МПС]. При завой лицето навлязло и преминало през описаното кръстовище, като не съобразило поведението си с пътен знак Б2 /Спри! Пропусни движещите се с предимство!. Последният е спрял за проверка от служители на ОДМВР –П., които в хода на проверката и относно правоспособността на водача да управлява МПС са констатирани, че свидетелството му за управление на МПС е обявено за изземване на основание влязло в сила Наказателно постановление № 18-0938-003456/18.07.2018г., с което е лишен от право да управлява МПС за срок от 2 месеца. Свидетелството за управление на МПС на водача Н. Л. не било иззето физически и не е предадено на органите на МВР за изпълнение на наложеното му административно наказание към момента на извършената проверка.

Съставен бил Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 137178/17.12.2019 г., от М. Г. – младши автоконтрольор в ОДМВР-П., сектор „Пътна полиция“ за извършени нарушения Н. В. Л. съответно по чл.6 ал.1 от ЗДВП и на чл.150а ал.1 от ЗДВП.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0938-002211/17.12.2019 г. от И. И. – началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-П., с която по отношение на [фирма] на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети Свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК], както и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС].

По делото като писмени доказателства са приети Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 137178/17.12.2019 г.; Заповед № 316з-27/03.01.2018 г. на директора на ОДМВР-П.; два броя докладни записки до началника на ОЗ РУ-П., за извършени проверки по преписка № 316р-26707/2019 г. с цел отнемане на свидетелството за управление на МПС и контролен талон на лицето Н. В. Л.; справка за нарушител-водач Н. В. Л..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени

фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 3163-27/03.01.2018 г. директорът на ОДМВР-П. е оправомощил да прилага принудителни административни мерки по ЗДвП началника на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-П.. Предвид това, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спецификата на мерките по чл.171т.2А от ЗДвП изключва задължението на административния орган да уведоми заинтересованото лице за започване на административното производство.

При издаване на заповедта не са били налице предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В процесния случай се касае за собственик на МПС – [фирма], който е предоставил автомобила на лице, за което в АУАН се твърди, че не притежава валидно свидетелство за управление на МПС.

Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че водачът виновен е нарушил чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, като е управлявал МПС, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред.

Възраженията, изложени в жалбата, че така формулираното в заповедта основание за

налагане на ПАМ , а именно че водачът не притежава валидно свидетелство за управление на МПС не е измежду изброените в разпоредбата на чл.171 т.2а б“а“ от ЗДВП, е основателно. Посоченото в оспорения акт основание не може автоматично да бъде приравнено на основанията, предвидени в разпоредбата на чл.171 т.2а б“а“ от ЗДВП, а именно „ не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред“.

Съгласно чл. 81. ал. 1 ЗАНН. наказателното постановление или решението на съда, с което е постановено временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, се изпълнява от органите, които признава това право и контролира упражняването му. Редът за издаване и отнемане на СУМПС е регламентиран в Наредба № 1-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета па водачите и тяхната дисциплина (обн.. ДВ бр. 97/15.10.2002 г.), в чиито чл. 20 е предвидено, че отнемане на СУМПС се извършва въз основа на влезли в сила НП, решения или присъди, с които е наложено наказание "лишаване от право да се управлява МПС" или наложена принудителна административна мярка за временно отнемане на СУМПС. Аналогично е предписанието на чл. 190 ЗДВП , съгласно което след влизането в сила на НП, с което се налага наказание на водач или собственик на МПС, препис от него се предоставя на съответното структурно звено на МВР, където се водят на отчет водачът и МПС. а изетите в този случай свидетелства за управление се изпращат на съответната служба на МВР за съхранение и отчет. Наказанието "лишаване от право да се управлява моторно превозно средство" тече от датата на изземването на свидетелството за управление, по аргумент от чл. 190, ал.2 от ЗДВП. В случая е налице влязло в сила наказателно постановление по отношение на водача на лекия автомобил – Н. В. Л.. По данните от докладните записки на органите на МВР /лист 21 и лист 24 от делото/, СУМПС не е било реално, фактически изето от Н. Л., по делото няма данни то да е изето от него и понастоящем. Поради което и на 17.12.2019 г., когато му е съставен АУАН, че управлява МПС, след като СУМПС му е било изето по административен ред, то на тази дата Н. Л. практически не е бил лишен от правото да управлява МПС по административен ред, тъй като СУМПС не му е било изето, по аргумент от чл. 190. ал.2 от ЗДП.

От доказателствата по делото по несъмнен начин и безспорно се установява, че на 17.12.2019 г. Н. Л. е управлявал МПС. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства за опровергаване на тази констатация. По делото обаче е представено и прието като писмено доказателство нотариално заверено копие на шофьорската книжка на Н. Л. с дата на нотариалната заверка -04.02.2020 г., следващата датата на извършеното от същия административно нарушение. Това обстоятелство опровергава направената в акта за установяване на административно нарушение констатация, че управлява МПС, без да притежава валидно свидетелство за управление на МПС.

Представени са и два броя докладни записки /на лист 21 и лист 24 по делото/, в които е отразено, че лицето е търсено с цел отнемане на свидетелство за управление на МПС, както и контролен талон, но при извършените посещения на адреса не е намерено. Докладните записки са съответно с дата 08.01.2020 г. и 18.02.2020 г., поради което съдът приема, че към момента на установяване на посоченото в АУАН нарушение, Н. Л. е притежавал валидно свидетелство за управление на МПС, тъй като

същото не му е било иззето, въпреки наложените наказания. Съгласно чл. 190 от ЗДвП след влизане в сила на НП, с което се налага наказание на водач или собственик на МПС, препис от него се предоставя на съответното структурно звено на МВР, където се водят на отчет водачът и МПС, а иззетите свидетелства за управление на МПС се изпращат на съответната служба на МВР за съхранение и отчет. По аргумент от чл. 190, ал. 2 от ЗДвП, наказанието лишаване от право да управлява МПС тече от датата на изземването на свидетелството за управление на МПС. В случая, свидетелството за управление не е иззето, поради което към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС не е започнало да тече и водачът е правоспособен, притежаващ валидно свидетелство за управление на МПС.

С оглед изложеното, съдът приема, че е оборена презумптивната доказателствена сила на АУАН, относно обстоятелството, че Н. Л. е управлявал МПС, без да притежава валидно свидетелство за управление на МПС.

Приложената ПАМ се явява материално незаконосъобразна и следва да бъде отменена, тъй като не са били налице всички кумулативно изискуеми предпоставки за налагане на ПАМ, съобразно нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП в изложения по –горе смисъл.

. При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не се претендират от процесуалния му представител, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] чрез адв. Л. със служебен адрес: [населено място], [улица], ап. 10 Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0938-002211/17.12.2019 г., издадена от И. И. – началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-П., с която по отношение на [фирма] на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети Свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК], както и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: